

IRINA

*'We waren
allebei nooit
eerder voor een
vrouw gevallen'*



Links Irina,
rechts Bonnie

Bonnie en Irina vonden
onverwacht de liefde bij elkaar

‘We móesten *ons hart volgen*’



Bonnie Bessem (57) en Irina Veelders (56) waren allebei getrouwd en hadden een gezin toen ze gevoelens voor elkaar kregen. Het leek in niets op wat ze kenden en ze herkenden ook zichzelf niet meer.

Interview ROSA KOELEMEEIJER *Fotografie* PETRONELLA NITTA

Bonnie: ‘Als Irina een man was geweest, had ik meteen geweten dat ik me tot haar aangetrokken voelde. Maar ik was al 25 jaar getrouwd en had twee kinderen. Ik had nooit eerder gevoelens voor vrouwen gehad. Aanvankelijk dacht ik: goh, wat leuk om er zo’n goede vriendin bij te hebben.’

Irina: ‘Bonnie en ik kenden elkaar van de middelbare school, maar we gingen niet met elkaar om. Jaren later kwam ik een keer bij haar voor een reading en weer jaren later volgde ik bij haar workshops op het gebied van mediumschap en bewustwording. Het was een interesse die ik al langer had, maar waarvoor ik door de drukte van gezin en werk niet eerder tijd had vrijgemaakt. Tijdens een retraite gebeurde er iets bijzonders. We keken in elkaars ogen, die ook wel de spiegels van de ziel worden genoemd, en ‘herkenden’ elkaar. Vanaf dat moment werden we als een magneet naar elkaar toe getrokken. Aangezien we allebei nooit eerder voor een vrouw waren gevallen, herkenden we deze gevoelens niet. Hadden we dat wel gedaan, dan hadden we afstand genomen, omdat we allebei getrouwd waren. We begonnen met wandelen. In eerste instantie één keer per week, maar al snel

wandelden we drie of vier keer per week samen. De wandelingen werden steeds langer, want we raakten niet uitgepraat. We zaten zó op één lijn. We vonden in elkaar die ander die ook zo’n behoefte had aan diepgang, bewustwording en het stellen van levensvragen. De gesprekken voedden ons en waren bijna verslavend.’

Bonnie

‘Door Irina zie ik hoe anders een relatie kan zijn’

B: ‘Natuurlijk vraag je jezelf een aantal dingen af als je opeens gevoelens voor een vrouw krijgt. Is het de overgang? Een midlifecrisis? Een spirituele dwaling? Ons leven was fijn en rustig en opeens stond alles op zijn kop. Deze liefde was anders en leek in niets op wat we kenden.’

I: ‘Mijn gezin stond altijd op nummer één en ik voelde me compleet verscheurd. Ik had altijd de overtuiging gehad dat je er zelf bij bent in de keuzes die je maakt als je getrouwd bent en gevoelens krijgt voor een >

IRINA

‘De gesprekken tijdens onze wandelingen *waren bijna verslavend*’

ander. Maar ik was mezelf kwijtgeraakt. Mijn ratio werd volledig platgelegd. Ik voelde me ook niet aangetrokken tot Bonnie als vrouw, maar tot haar ziel; het steeg uit boven de man-vrouw-hokjes waarin we denken. Het zorgde voor een enorme identiteitscrisis. Zo was ik toch niet? Maar wie ben ik dan wel? Ik heb me enorm schuldig gevoeld en ook absoluut schaamte ervaren omdat ik gevoelens kreeg voor een vrouw. Ik had niet alleen een oordeel over mezelf, ook de buitenwereld heeft snel een oordeel klaar. Maar liefde kent geen regels en ik moest mezelf bevrijden van allerlei aannames en hokjes omverwerpen. De dingen bleken niet te zijn zoals ik altijd had gedacht.’

Een nieuwe vorm

B: ‘Toen we ons realiseerden dat het geen bevlieging was, hebben we het onze mannen verteld. Na een jaar van veel praten werd duidelijk dat we ons hart moesten volgen. Niet dat de liefde voor onze mannen weg was, liefde is de weg. Wij vertrokken samen naar een appartement, zodat de mannen thuis konden blijven wonen. Een verdrietige en moeilijke tijd volgde, waarin we ons ontheemd voelden. Maar ook nu was het de liefde die de weg wees. Inmiddels zijn we vijf jaar bij elkaar. Het mooie is: we hebben samen nog nooit een onvertogen woord gehad. Alle dingen die je in een ‘gewone’ relatie kunt tegenkomen, komen wij niet tegen. Tegen Irina hoef ik nooit te zeggen: ‘laat maar’, want er is niets te laten. We hebben een enorme drive om de ander niet onnodig pijn te doen. We kunnen elkaar ruimte geven, kennen geen irritaties, er is altijd communicatie en we hebben veel eerbied voor elkaar. Door Irina zie ik hoe anders een relatie kan zijn.’

I: ‘Dat we nu samen zijn, komt niet voort uit twee ongelukkige huwelijken. We hadden allebei een goede relatie met onze man. Het heeft voor verdriet en pijn gezorgd. Het is niet niks om na zo’n lange tijd een huwelijk op te breken. Het heeft tijd nodig gehad om met elkaar een nieuwe vorm te vinden. We zijn allebei heel dankbaar dat we zo goed met onze mannen zijn. Vorige zomer brachten we onze vakantie door in Zwitserland, in het huis dat Bonnie nog altijd met haar ex-man heeft. Hij was er ook en samen met onze kinderen maakten we als één grote familie mooie wandelingen en hadden we het heel gezellig.’

Bonnie

‘Nu de storm is gaan liggen, zijn we heel dankbaar voor het leven dat we nu hebben’

B: ‘Onze kinderen reageerden er wonderwel goed en liefdevol op. Irina’s dochter, die toen veertien was, zei: “Je volgt je hart, dat is het mooiste voorbeeld dat je me kunt geven.”

I: ‘Onze gezinnen zijn nog steeds hecht, alleen de vorm is veranderd. Ik eet elke week met mijn gezin, we vieren samen kerst en gaan elk jaar als gezin op vakantie.’

B: ‘Onze gezinnen zijn nog steeds intact. Mijn ex-partner zie ik als familie. Het is alleen zo dat ik net als de kinderen ook het huis uit ben gegaan, op hetzelfde moment als zij. We worden opgevoed met het idee dat we in het huwelijk bij elkaar moeten blijven tot de dood ons scheidt, maar het leven verandert voortdurend en ook relaties kunnen een andere



STYLING: ORA BOLLEGRAAF. HAAR EN MAKE-UP: ASTRID TIMMER. M.M.V.: NORAH (BLOES BONNIE), EXPRESSO (BROEK BONNIE), UNISA (LAARZEN BONNIE), DANTÉ 6 (JURK IRINA), ZARA (LAARZEN IRINA)

vorm krijgen. Als mensen zijn we alleen doodsbang voor verandering. Maar op een gegeven moment is de vraag: doe je wat de maatschappij van je verwacht of durf je je hart te volgen en te kiezen voor jezelf?’

Voor jezelf kiezen

B: ‘Nu de storm is gaan liggen, zijn we heel dankbaar voor het leven dat we nu hebben. Irina en ik werken samen en geven lessen en retraites op het gebied van bewustwording, zelfrealisatie, mystiek en mediumschap. We voelen allebei het belang om mensen bewust te maken, zodat angst je keuzes in het leven niet hoeft te bepalen. Om mee te geven: waar wijst jouw hart naartoe? Het hoeft niet zo te zijn dat je je partner direct moet verlaten. Het kan zijn dat je iets gaat doen waar je al langere tijd van droomt, maar wat je nooit hebt gedurfd, bijvoorbeeld zingen, schilderen of

ander werk. Steeds vaker ontmoeten we vrouwen die iets soortgelijks meemaken. Die rond hun vijftigste opeens andere keuzes maken en meer voor zichzelf kiezen. Dat kun je aan de overgang wijten, maar ik denk dat het meer te maken heeft met de fase waarin we dan komen. De kinderen zijn de deur uit en onze innerlijke wereld wordt steeds belangrijker. Je gaat jezelf meer vragen stellen.’

I: ‘Het is een natuurlijk veranderingsproces. Het leven is vooral ervaringen opdoen, leuke en minder leuke. Mijn leven is nogal divers geweest. Zo heb ik interieurprojecten gedaan in Nederland en later ook op Ibiza, waar ik een interieurwinkel had. Ik kwam bij de

Irina

‘Onze gezinnen zijn nog steeds hecht, alleen de vorm is veranderd’

rijken thuis en zag vooral de geestelijke armoede en het gebrek aan zingeving. Dit en andere autobiografische ingrediënten heb ik gebruikt voor mijn roman *Een wereld achter de wereld*, die zich afspeelt op Ibiza, Bali en in Glastonbury. Het vertelt het verhaal van hoofdpersoon Joan, die haar hart volgt. Voor ik een relatie met Bonnie kreeg, hield ik me al veel bezig met zingevingsvragen en zocht ik naar antwoorden. Langzamerhand verschoof mijn focus van de buitenwereld naar mijn binnenwereld. Ik heb altijd interesse in spiritualiteit gehad en nu ik met Bonnie samenwerk, voel ik me als een vis in het water. Het is zo mooi als iemand weer vreugde ervaart en minder of niet meer geleefd wordt door angst. Door alles wat ik ervaren heb, heeft zich voor mij een andere wereld geopend. Wat ik nu doe, voelt niet als werken.’

B: ‘Wij móesten samenkomen, zo voelt het voor mij. Ook om dit werk samen te mogen doen. Als je de moed hebt om je hart te volgen, geeft dat je uiteindelijk de meeste innerlijke vrede. Zo hebben wij dat zelf ook ervaren.’ □